

ในปัจจุบัน กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่บัญญัติให้การกระทำละเมิดเป็นความผิดอันยอมความได้ คือ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งได้วางบทบัญญัติและมาตรการการบังคับใช้สิทธิทั้งในทางแพ่งและทางอาญาไว้

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงปัญหาในการดำเนินคดีลิขสิทธิ์เรื่องของปัญหาและอุปสรรค ข้อดี ข้อเสียของมาตรการลงโทษและบทกำหนดโทษทางอาญารวมถึงลักษณะของกฎหมายลิขสิทธิ์ที่เป็นความผิดอันยอมความได้ ซึ่งมีผลต่อการดำเนินคดีลิขสิทธิ์ในด้านการแก้ไขความเสียหายที่เกิดจากการละเมิด อีกทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้นที่เหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากลและเพื่อลดความเสียหายให้น้อยที่สุด

จากการที่ความผิดเกี่ยวกับลิขสิทธิ์นั้นเป็นความผิดอันยอมความได้ จึงทำให้ผู้กระทำความผิดตกลงยอมความกันก่อนเป็นผลให้คดียุติไม่เข้าสู่ศาล แต่ในความเป็นจริงคดีลิขสิทธิ์มักจะเกิดความเสียหายกับเศรษฐกิจและประเทศชาติอย่างมาก เช่น ในรูปขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติหรืออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ฉะนั้นความผิดเกี่ยวกับลิขสิทธิ์จึงควรจะเป็นความผิดอาญาแผ่นดินอันทำให้การดำเนินคดีลิขสิทธิ์มีประสิทธิภาพและลดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของชาติได้เป็นอย่างดี ส่วนในเรื่องของโทษทางอาญาเมื่อมีความผิดเกิดขึ้นแล้วการลงโทษต้องลงโทษที่รุนแรง แต่ถ้าเป็นกรณีที่เกิดจากการข่มขู่ของผู้กระทำผิดแล้วการบัญญัติโทษของกฎหมายลิขสิทธิ์ควรจะอยู่ในความผิดมูลฐานของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพราะเป็นมาตรการที่สามารถดำเนินการกับทรัพย์สินของผู้กระทำผิดได้มากกว่าการใช้มาตรการทางอาญาโดยทั่วไป

วิทยานิพนธ์นี้จึงเสนอให้มีการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ในเรื่องของความผิดอันยอมความได้ให้เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน และให้นำมาตรการเสริมในการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายภาษีอากรเข้ามาเสริม ทั้งนี้เพื่อให้กฎหมายลิขสิทธิ์มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้มากยิ่งขึ้น

At present, the intellectual property law prescribing the infringement as the compoundable offence is Copyright Act, B.E. 2537. This Act lays down the provisions and measures in enforcing both civil and criminal rights.

This thesis focuses to study problems in the proceedings of the copyright cases, difficulties and obstacles, advantages and disadvantages of the criminal sanction measures and provisions of criminal penalty including the nature of copyright law which is the compoundable offence. This affects the proceedings of copyright cases in recovering the damage caused by the infringement. In addition, the study includes the guidance in the appropriate resolution of the problems to be consistent with the international principles and to minimize the damage.

Since the offence relating to copyright is considered as the compoundable offence, the parties always agree or compromise in advance. This can settle the cases and such cases cannot be brought into the Courts. However, the copyright cases always create severe damage to the economy and the country, for example, in the form of international criminal organizations or economic crimes. Consequently, the offence pertaining to copyright should be considered as the public criminal offence. This can create the effectiveness to the proceedings of the copyright cases and minimize the damage to the national economy efficiently. On the other hand, with regard to the criminal penalty, the sanction should be severe when the offence is committed. But, if it is the case where the offence is committed because of the duress by the offenders, the penalty of the copyright law should be provided in the predicate offence under the law on prevention and suppression of the money laundering because such penalty provides the measures to legitimately manage with the offenders' properties which are better than the general criminal measures.

It is suggested that the provisions of copyright law with regard to the compoundable offence be amended as the public criminal offence and that the supplementary measures in enforcing the law on prevention and suppression of the money laundering and tax laws be added. This is, eventually, to create the effective enforcement to the copyright law.